

En het bleef nog lang onrustig

26 april 2017

Afgelopen woensdag werd de 5e Witte Kuiten Verkiezing (WKV) georganiseerd door de woensdagochtendgroep. Na maanden van voorbereiding was het weer zover, wie heeft de mooiste ongebruinde kuiten? Tot op het laatst is de jury weer beïnvloed, witte panty's, teksten op elke kuit met NIET BRUIN erop en ik weet niet of er ook dit jaar weer geld van eigenaar is gewisseld maar aan het eind van het gezellig samenzijn is de nieuwe bezitter van de felbegeerde trofee?

..... daar komen we later op terug

De ochtend begon met het binnenbrengen van o.a. stereoapparatuur een keyboard, muziekstandaard en natuurlijk de te winnen trofee, die een jaar lang een prominente plaats had in het huis van de vorige winnares. Dit jaar waren er twee extra prijzen te winnen waar alleen de intimi weet van hadden.

Tijdens de aanvang van de training was maar een select gezelschap op de baan aanwezig, maar langzaam groeide de groep toch nog aan met de notoire laatkomers en de organisatie met hulp troepen van de WKV.

Of het komt door de zware training of door de grote spanning over de uitslag van de WKV weet ik niet, maar het was nog nooit zo stil geweest tijdens een woensdagochtendtraining.

Het waren nu strakke koppies die ik elke ronde zag langskomen.

Maar na de training kwamen de kaken toch weer op gang, er werd weer lustig op los gekakeld.

Na een voor de meeste verfrissende douche en een koffie of thee met een koek voor de neus, en na een paar huishoudelijke mededeling, was het woord aan Jaap Vloon om de Witte Kuiten Verkiezing 2017 af te trappen.

Na een kort intro was het woord aan Piet Sint, die even terugblikte op de afgelopen vijf jaren. Ter sprake kwam onder meer het feit dat veel van de vrouwen in de groep er alles aan deden om de felbegeerde trofee te kunnen winnen maar dat een van de mannen toch wel de kroon spande met het aanbieden van een rondvlucht in een helikopter, en zonder namen te noemen weet iedereen wie dat geweest is.

Na een kort gedicht van Gerrit van de Nieuwendijk stak er zowaar een fluitconcert op. Niet dat het gedicht van Gerrit zo slecht was maar het was Tessa de dochter van Inge die twee stukken van de componist Ombredane op haar blokfluit prachtig ter gehore bracht.

[Lees de gedichten van Gerrit onderaan deze pdf](#)

Gerrit had nog een tweede gedicht voor ons (deze was ook, zoals opgedragen door de organisatie, kort).

Het woord was nu aan het koor dat een vrije vertaling van het nummer When I'm sixty four van de Beatles ten gehore bracht. (zie de tekst hieronder)

Dan was het nu toch echt tijd voor de uitreiking van de Witte Kuiten trofee.

Maar Piet Sint dacht daar anders over. Voor het eerst in de geschiedenis zou de **lustrum trofee** uitgereikt gaan worden, en laat nu net de trainer de eer hebben gehad om deze trofee in ontvangst te mogen nemen.

Deze staat de komende 5 jaar op een prominente plaats in huis.

Nu was de spanning toch echt om te snijden en na het lied van Leida (de bekerhouder) en het koor werd Mirjam van der Pal uitgeroepen als winnares van de Witte Kuiten Verkiezing 2017.

“Totaal niet verwacht.” “Ik heb nog zo geprobeerd om een kleurtje te krijgen door met blote benen te lopen.” Maar de jury, in al zijn wijsheid, had toch besloten haar dit jaar de trofee toe te kennen. Van harte gefeliciteerd!

De troostprijs, een pot pindakaas ging naar Elly. Ondanks dat ze de jury wilde doen geloven dat haar kuiten toch echt WIT waren was de jury ervan overtuigd dat het een witte panty was. Met de pindakaas kan ze de komende zomer de kuiten echt bruin laten lijken.

De spanning was eraf en er heerste een uitgelaten sfeer. Er werd nog gedanst, keyboard, geplaybackt en drank en hapjes gingen rond. Pas over twaalfen waren de laatste lopers vertrokken en keerde de rust terug in het clubgebouw.

Lichten uit deuren op slot, nooddeuren op slot, alarm aan en afsluiten.

Weer een jaar om bij te komen en om te proberen die kuiten uit de zon te houden en goed te verzorgen.

Volgend jaar nieuwe kansen, zelfde trofee.

Tekst René Bouwmeester
Editor Jaap Vloon
Foto's Jaap Vloon

When I'm sixty four

When I get older losing my hair many years from now
Will you still be sending me a valentine
Birthday greetings bottle of wine
If I'd been out till quarter to three, would you lock the door
Will you still meet me, will you still feed me
When I'm sixty four.

You'll be older too,
And if you say the word,
I could stay with you.

Zegt u nu zelf eens, wat is nu oud? 64 niet!
Ouderdomsperikelen die laten ons koud
Achter de geraniums dat willen we niet!
Wij trainen van winter naar zomer en herfst
Dat is echt ons ding
Of het nu regent of hartstikke heet
Ja wij hebbenswing!

Na de training vliegen we naar binnen voor de douche,
De koffie of de thee,
En we zijn ook blij,
Want meestal is er ook
Heel, veel lekkers bij!

Wat kun je niet meer wat kun je wel als je 64 bent?
Slootje springen, bungeejumpen dat gaat niet meer
Wij lopen veel liever op de baan heen en weer Ondanks de zorgen, kwalen en pijn
Maken wij een feest
Oud zijn bestaat niet begin bij de club
Als je 40 bent geweest
Oud zijn bestaat niet, begin bij de club
Want wij zijn jong....geweest! Yeah!

Nietzsche for ever

Het ware leven is vrij van wilde aandriften
Leven, door ascese, geest en
plicht geconditioneerd
Schijn van de schijn
In de woelige zee de
onverstoorbare mens.
Apollo waardig.

Nee, dan Dyonis
onbeheersbare drift
roes na de orgie
liever de hoon dan de middelmaat
van slaaf naar vrije

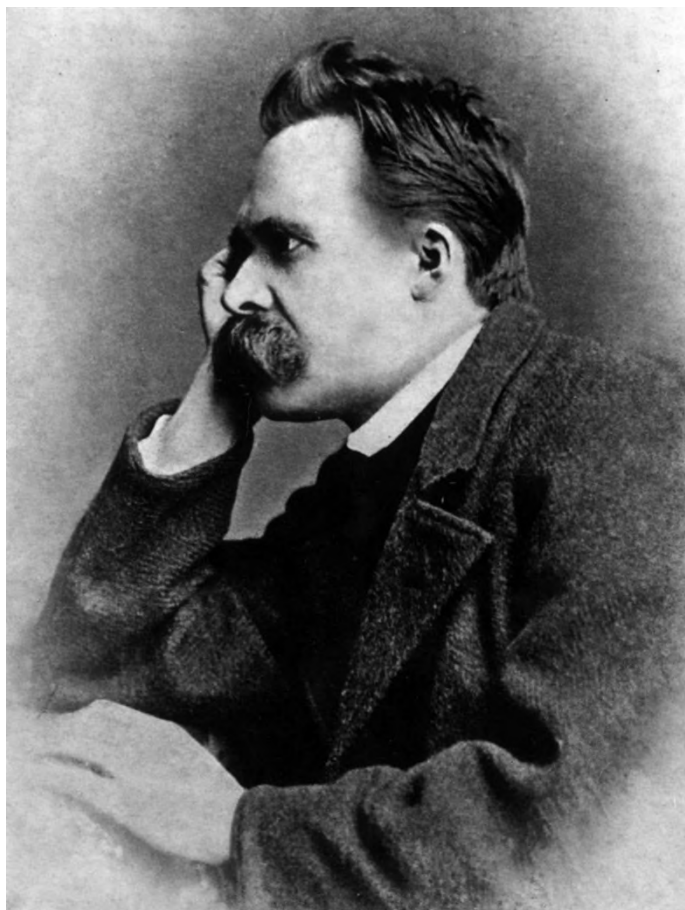
de jubel aan de borst
ontrukt de klaagzang

De werkelijke crisis is
het dagelijks leven
Liever het sterven
dan de angst voor de dood

Ik geef jou Apollo
Mijzelf de Dyonische drift.

Gerrit van den nieuwendijk

201014

WKV

Hoe het zo gekomen is, vraag mij niet,
maar ik bevond mij in een bos,
Een donker bos vol vreemde geluiden,
Enge geluiden
Schrik is mij vreemd, onvermoeid begon ik
mij een weg tussen boom en struik te banen,
wat kan mij gebeuren
Een bliksemschicht, een donderende klap, dan
een regenbui zonder weerga
In no time tot op het sporthemd nat,
lopen ging niet meer, één modderpoel
En daar bovenop een gebrul
van een beest, niet zo'n kleintje ook.
Rennen, Rennen, en bevond me op
de atletiekbaan. Ik voorop, zoals ik al
jaren voorop loop, maar dan
de snelle balletpassen van Jaap Vloon en
het gestoemp van Gerrit Bos,
doping dus.
Coach René schreeuwend en molenwiekend
langs de kant, versta er geen fuck van, en
voor ik het weet grijpt hij mij vast.
Ruk mij los, open mijn ogen en zie mijn vrouw
staan in nachthemd – lig ik in bed.
Over tien minuten negen uur, shit, eruit
Wassen, knippen, watergolven, aankleden,
spullen pakken, fietsen,
kwart over negen op de baan.
De Witte Kuiten Verkiezing, dat ga ik
niet missen, ik denk dat ik ga winnen,
maar meer nog, dat ik tussen sportvrienden sta.
Leve de WKV, de Woensdagmorgenploeg.

Gerrit van den nieuwendijk
2017

< Afbeelding links

Door Gustav-Adolf Schultze (d. 1897) - Nietzsche by
Walter Kaufmann, Princeton Paperbacks, Fourth
Edition. ISBN 0-691-01983-5, Publiek domein,
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=95963>